

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11857

гр. /.../, 11.05.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в закрито заседание на
единадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

като разглежда докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско
дело № 20211110161032 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

Постъпила е молба с вх. № 74496/13.04.2021 г. от името на ИВ. М. Т.,
чрез адвокат Л.М., с която се иска изменение на решение № 1767/07.03.2022
г., постановено по гр.д. № 61032/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, в
частта за разноските. Моли се за изменение на решение № 1767/07.03.2022 г.,
постановено по гр.д. № 61032/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, в
частта за разноските, като насрещната страна по делото бъде осъдена да
заплати в полза на ИВ. М. Т. разноски за адвокатско възнаграждение,
съобразно представения по делото списък по чл. 80 ГПК, а именно 1800,00
лева с ДДС.

Насрещната страна по молбата – Н. Г. Ч. изразява становище за
неоснователност на молбата.

**Софийски районен съд, след като съобрази доводите на страните и
прецени данните по делото, намира следното:**

Производството по чл. 248 ГПК не е самостоятелно производство, а е
продължение на делото по повод дължимостта и размера на направените от
страните разноски в съответната инстанция. То е способ за защита срещу
неправилно присъждане на разноски – чрез допълването на съдебния акт,
когато те не са присъдени или чрез неговото изменение, когато са неправилно
определени, без да се обжалва по същество съдебния акт (в този смисъл
Определение № 627/18.08.2014 г. по ч.гр.д. № 696/2014 г., Г. К., III Г. О. на
ВКС; Определение № 114/20.05.2016 г. по ч.гр.д. № 1847/2016 г., Г.К., II Г. О.
на ВКС; Определение № 196/12.06.2015 г. по гр.д. № 9/2015 г., Г. К., I Г. О. на
ВКС).

В този смисъл и доколкото по делото е налично произнасяне по
разпределение на отговорността за разноски в производството по гр.д. №
61032/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, настоящият съдебен състав
намира, че е сезиран с искане за изменение на решението в частта за
разноските.

Искането е направено в законоустановения срок, от легитимирана страна и се явява процесуално допустимо. Разгледано по същество, същото се явява основателно.

В мотивите на решение № 1767/07.03.2022 г., постановено по гр.д. № 61032/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съдът е изложил съображения, че в полза на ищеца следва да се присъдят разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 1500,00 лева без ДДС, доколкото от процесуалния представил на ищеца са изложени твърдения, че същият е регистриран по ЗДДС, но доказателства за това обстоятелство не са ангажирани в производството.

Същевременно, съгласно §2а от Наредба № 1 от 09.07.2004г. данък добавена стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба на регистрираните по ЗДДС адвокати и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение. За регистрацията по ЗДДС съществува публичен регистър / чл. 94 ЗДДС във вр. с чл.80, ал.1 ДОПК / , който е достъпен за всички. С оглед на това непредставянето на нарочно доказателство за регистрация на адвоката по ЗДДС не е основание да се откаже начисляване на ДДС върху дължимото адвокатско възнаграждение /в този смисъл определение № 20 от 18.02.2021 г., постановено по ч.гр.д. № 205/2021 г. по описа на ВКС, ГК, II г.о.; определение № 91 от 31.01.2018 г., постановено по ч. т. д. № 1700/2017 г. на ВКС, ТК, II т. о.; определение № 660 от 03.12.2018 г. по ч. т. д. № 2784/2018 г. на ВКС, ТК, II т. о. и други/.

По делото, заедно с молба вх. № 74496/13.04.2022 г., е представена фактура за заплащане на адвокатското възнаграждение, от която е видно, че върху стойността на правната услуга, възлизаща на 1500 лева, е начислен 20% данък добавена стойност /ДДС/, при което се е получило общо възнаграждение 1800 лева. При извършената служебна справка в регистъра по чл. 80 ДОПК се установява, че адвокат Л.М. е регистрирана по ЗДДС от 03.01.2012 г.

С оглед на горното, настоящият съдебен състав намира, че върху определеното минимално адвокатско възнаграждение от 1500 лева следва да се добави данък добавена стойност 20 %, който е 300 лева, така че общо дължимото възнаграждение възлиза на 1800 лева.

Воден от горното, Софийски районен съд, II ГО, 160 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ решение № 1767/07.03.2022 г., постановено по гр.д. № 61032/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, в частта за разностите, **КАТО:**

ОСЪЖДА Н. Г. Ч. с адрес: гр. /.../, бул. „/.../“ № 2 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на ИВ. М. Т., ЕГН *****, с адрес: гр. /.../, бул. /.../ № 25, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от още **300,00 лева**, представляваща дължим данък добавена стойност върху присъденото адвокатско възнаграждение от 1500

лева.

Определението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Настоящото определение е неразделна част от решение № 1767/07.03.2022 г., постановено по гр.д. № 61032/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Съдия при Софийски районен съд: _____